

חיזוק לשבת

שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם, כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת			
ר"ת	צאת שבת	כניסת שבת	מגה מנחה
19:19	18:47	17:35	17:04
19:21	18:49	17:50	17:06
19:19	18:47	17:42	17:05
19:21	18:49	17:55	17:06

שבת כיפור | י' תשרי תשפ"ה | גיליון 894

הלכות שבת

אמירה לגוי בשבת

01

גוי שהדליק בשבת את האור לצורך כמה אנשים שהיו במקום אחד והיו חלקם יהודים וחלקם גוים אם היו רוב הנמצאים שם גוים מותר להשתמש באור זה, ואם היו רוב הנמצאים שם יהודים או שהיו מחציתם יהודים ומחציתם גוים אסור להשתמש באור זה (שו"ע רעו ב)

02

בדין הקודם שאם יש רוב גוים מותר להשתמש באור זה היינו דוקא כשעשה כן הגוי מעצמו או מחמת שגוי אחר אמר לו לעשות כן, אבל אם אמר לו היהודי שידליק את האור אסור ליהנות מאור זה ואפילו שאר יהודים הנמצאים שם אסורים ליהנות מאור זה (ה"ב רעו טז).

גם כאשר אנחנו בנים בעייתיים ורחוקים מלעשות נחת לאבני שבשמיים?

ה"נתיבות שלום" משתמש בדיוק בהמחשה שהבאנו כאן כדי להוכיח, שאדראבא, ככל שמצבו של הבן יותר ירוד, כך מתגלה יותר ויותר האהבה של אבא שבשמיים, וכך מתגלים יותר ויותר הרחמים העצומים, והרצונות להיטיב לו ולהושיע אותו ולהוציא אותו ממצבו האומלל ולתת לו דעת ועזרה ואת כל הדרוש כדי לשקם אותו ולהחזיר אותו למסלול התקין והבריא.

מחדשים את האהבה

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

שיא האהבה

כאשר אנחנו רוויים נחת מהילדים שלנו – מתעורר בכולנו הרגש ההורי. הלב של האבא והאימא רוטט כשהבן עולה לתורה כבר מצווה או בטקסי הסיום של הילדים; אין ספק שהעניינים שלהם מצטנפים בדמעות כאשר הבן או הבת שלהם מקבלים תעודת הצטיינות או זוכים להצלחה מיוחדת במעשיהם.

יש כאן גילוי אהבה של אבא במיטבה! הלב של האבא יוצא לבנו והוא מתעורר ביתר שאת וביתר עוז **לרצות** להשקיע בו, ולפנק אותו, ולהשפיע לו, ולהיטיב לו.

אבל ישנו מצב נוסף שבו האהבה של האבא והאימא מתגלה בגילוי **הרבה יותר גדול**, בשיא השיאים. ומתי זה קורה?

זה קורה דווקא כשהבן במצב **לא טוב** בגשמיות וברוחניות. שלא תדעו צער, אבל כל הורה שליווה ילד לאשפוז בבית חולים מכיר את ההרגשה שהלב עולה על גדותיו ויוצא אל הילד המסכן.

דווקא כאשר הילד בסכנה גדולה, כאשר הוא נופל ונכשל ומסתכן, ודווקא כאשר הוא לא מצליח בחיים – אז האהבה של האבא ושל האימא עובדת שעות נוספות, הרגש ההורי מתעורר **בשיאו**, ובנוסף, במצבים האלה הרצון שלהם לתת ולהשפיע הוא **מי כמה וכמה** מאשר בזמנים שבהם הילד עושה להם נחת, והם מוכנים לתת ולהשפיע הרבה הרבה מעבר לכוחותיהם וליכולותיהם.

בנים בכל מצב

בשבוע שעבר כתבנו שעיקר התשובה היא לדעת שה' הוא אבא אוהב שרק רוצה לתת ולהשפיע ולעזור, ויש כאלה ששואלים האם זה רק כאשר אנחנו בנים טובים שעושים נחת לאבא, או האם זה

החזרה בתשובה העיקרית מתחילה מהידיעה שאתה בן אהוב! ואם זה נכון לכל יהודי מן השורה – על אחת כמה וכמה מי שחטא ונפל ומי שהתרחק, ומי שיש לו קשיים ומניעות ויצרים רעים, ומי שמרגיש ירוד ואומלל, ומי שסובל ממחלות בגוף ובנפש – כל שכן וכל שכן שהתשובה הראשונה שהוא חייב לעשות היא **לעשות את עצמו כבן למקום**, כלומר: **להחיות בלבו את ההרגשה שאבא אוהב אותו ואבא מרחם עליו עוד יותר ויותר ורוצה לעזור לו ושתמיד יהיה לו רק טוב ועוד יותר טוב** – ולחזור על זה ולשנן ולהפנים את זה בשלימות.

ממשיכים ישועה

וככל שיאמין ויידע שה' אוהב אותו, כך יזכה לתשובה שלימה כמו שאומר ה"נתיבות שלום" והוא מכנה בלשונו את הבן הירוד והרחוק מאביו שבשמיים כ"בן מפגר" וזו לשונו:

"והדרך להמשיך זאת היא **על ידי שיהודי מאמין ומרגיש כי הוא בן המלך**, ואפילו אם הוא בבחינת בן המפגר, הריהו גם כן נשאר בן המלך – **מכח אמונה זו ממשיר הישועה!** כלל שהאמונה והביטחון בה' יתברך בהידים אצל יהודי, כך **נפתחים לו כל השערים ואי אפשר להשיב סניו ריקם!**"

והישועה היא כמובן לא רק ישועה גשמית, אלא זה גם ובעיקר ישועה רוחנית, שזו הישועה האמתית, כגון: אמונה שלימה, תשובה, קדושה, תיקון המעשים, תיקון המידות, הצלחה בתורה ובתפילה ובעבודת ה' ובשמירת הברית.

ולכן כל סוד התשובה של עם ישראל והגילוי הנורא של שלוש עשרה מידות הרחמים – התגלה דווקא לאחר חטא העגל, לאחר שעם ישראל נפלו ואיבדו את מדרגתם העצומה. היצר הרע ניצל את ההזדמנות כדי להראות לעם ישראל שהם כל כך רחוקים ואבדה תקוותם ולכן הם התאבלו מאוד;

אבל משה רבינו ידע שאין דבר כזה שה' מואס בעם ישראל, והאמין באמונה שלימה שהם עדיין בנים אוהבים ולכן לא הרפה

המשך בעמ' 3

חום ואהבה 08

שנת שלום 06

בהישג ידך 02

"ה' יתברך תמיד אוהב אותי ותמיד יהיה לי רק טוב..."

ה"תשובה"

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

שחטאנו לו ופשענו בשמירה ולכן אבדנו את הדעת או את החשק או את הרצון כל אחד לפי ענינו או יש לשאול ממה נובע כוח זה שניתן לעם ישראל לשוב ולתקן הרי מה שנפגם נפגם, אלא הקב"ה ברוב רחמיו מקיים בעצמו את התורה ולכן הוא נותן לנו את הזכות לשוב בתשובה.

וזה עצמו נקרא שהוא משיב לנו את האבידה כי בלי דין השבת האבידה לא היה לנו שום מקום וכוח לתשובה כלל, וזה הכוונה שה' קבע את מקום הנשמות מעל לעולם המלאכים שיהיה לנו קל לשוב בתשובה ומדוע עשה כן? בגלל מצוות השבת אבידה שרצה להשיב לנו את אבודותינו, ולזכותנו להמשיך עלינו את אור התשובה ולהתחדש, ודע כי השבת אבידה תלויה בנתינת סימנים ולכן האדם חייב לתת כביכול לקב"ה סימן על האבידה ומהו הסימן? אלא, הצדיק הוא בחינת אות וסימן ואדם שמקושר ומחובר לצדיק זה סימן שיש לו סימנים ולכן ה' משיב לו את אבידתו.

אך המתבונן יראה כי ישנם מצבים שבהם האדם פטור מלהשיב את האבידה ואחד מהם זה "זקן ואינה לפי כבודו" פירוש אדם מכובד פטור מלהשיב דבר שיש בו גנות להשיבו, נמצא שמי שיש בו כבוד אזי אין בו דין השבת אבידה, וזה עיקר התנאי הנדרש מאיתנו בכדי שיחול עלינו דין השבת אבידה זה להתנהג בענוה ואז ה' ישיב לנו את כל מה שאיבדנו בעוונותינו.

ומעתה מתורץ שיום הכיפורים עצמו הוא גורם את הכפרה של העוונות אבל בתנאי שאנחנו נכין את עצמנו לקניי ה' ונטהו, וזה המתנה של ה' שיום הכיפורים הוא יום של מחילה ובלעדיו התשובה היתה קשה על האדם עד מאוד, אך מאחר שה' רוצה בתשובה אזי נתן לנו הזדמנות שישוב ותשובתו נתקבל לרצון.

הם אלו ששבים בתשובה ומתוודים על חטאם ובוהו הם מתקנים את עצמם ומתנקים מחטאם שהרי מצוות התשובה היא על האדם כמו שנאמר "ושבת עד ה' אלוך" ועוד נאמר "שובה ישראל" וא"כ מה היא כוונתו שאמר שה' יתברך הוא המשיב לנו את אבדתנו?

ויראה לפרש בס"ד כי ודאי האדם חייב לשוב בתשובה ולעשות הכל בכדי שה' יקבל אותנו כמו שהוא כתב בעצמו שהתשובה היא על ידי הירידה וחרטה ועזיבת החטא, אלא העניין הוא שעצם זה שה' מוכן לקבל אותנו בתשובה על אף

הנה עומדים אנו לקראת יום הכיפורים שהוא יום של תשובה כמו שכתוב: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו", ודע כי הן איש חי ז"ע- (כי תבא שנה א) כתב וכך לשונו: ידוע מה שכתבו המפרשים ז"ל, מה שמקבל הקדוש ברוך הוא בתשובה את ישראל, הוא מדין השבת אבידה, והיינו כי השם יתברך, קרא לישראל אחי ורעי; וכתבי' לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם, השב תשיבם לאחיך, ומחמת כן עשה הקדוש ברוך, מחצב (עולם) הנשמות למעלה ממחצב (מעולם) המלאכים, כי בזה יהיה מחצב ישראל קרוב אליו, וצריך שעל ידו תהיה השבת אבידה, שהוא ישיב את האבידה, שבוה מקבלם בתשובה, ולכן מספיק להם לישראל בוידוי וחרטה בעזיבת החטא.

אך אם היה מחצב (עולם) המלאכים למעלה ממחצב (מעולם) הנשמות, היה צריך שתתקיים מצוות השבת אבידה של ישראל, על ידי המלאכים הגבוהים מהם, והיו מפסידים בזה ישראל הפסד רב, כי השבת אבידה אצל המלאכים, לא היתה נעשית על ידי תשובה חרטה ועזיבת החטא בלבד, אלא היה צריך שתהיה על ידי מיתה, ויסורין קשים, וכמו שאמרה הנבואה והחכמה, נפש החוטאת היא תמות, וחטאים תרדוף רעה, מה שאין כן עתה שעשה מחצב הנשמות ראשון, ומחצב המלאכים אחרון, שנעשו נשמות ישראל קרובים אליו יתברך, עכשיו צריך שתהיה השבת אבידה על ידו יתברך, וכמו שכתוב: 'כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו...' עד כאן לשונו הקדוש.

והנה לאור דבריו הק' יש להבין שהרי לכאורה עם ישראל

יוכ"פ ומוצאי יוכ"פ

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

מצוה להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכיפורים, וכן דרשו חז"ל (גמרא ברכות דף ח' ו"ה ט'), וענינתם את נפשתיכם בתשעה לחודש בערב, וכי בתשעה לחודש מתענים והלא בעשירי מתענים, אלא לומר שכל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי. (שלחן ערוך סי' תרד סעי' א'). ואסור להתענות אפי' תענית חלום ביום זה. (רמ"א שם, ועיי' משנ"ב סק"ג). עיקר מצוות האכילה והשתייה היא ביום של ערב יום הכיפורים ולא בלילה שלפניו. יביע אומר (חלק א' א"ר סי' לו אות ב'). אף הנשים חייבות במצוות אכילה ושתייה בערב יום הכיפורים. שו"ת כתב סופר (סי' קצ). לכתחילה צריך לקבוע בערב יום הכיפורים לפחות סעודה אחת על הפת, לקיים בזה מצוות אכילה בערב יום הכיפורים, כי לדעת כמה

פוסקים יש חיוב מן הדין לאכול פת. מאירי (ביצה ט"ז ע"ב). אמנם מדברי הפוסקים משמע שאינו חיוב. שבט הלוי (חלק ד' סימן נד אות ב'). יש לאדם למעט קצת מלימודו כדי שירבה באכילה ושתייה (שרע שם סעי' א'), וכל שכן שצריך למעט ממלאכתו בכדי להרבות באכילה ושתייה, והעושה מלאכה בערב יום הכיפורים אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם. ספר אורחות חיים (הלכות ערב יום הכיפורים אות ב' דף קג ע"ב).

בערב יום הכיפורים אין לאכול אלא מאכלים קלים הנוחים להתעכל, כדי שלא יהא שבוע ביותר ומתגאה כשמתפלל. (שלחן ערוך סוף סי' תרח). לפני תחילת הצום יש לנקות האוכל הנשאר בין השנינים, שלא יבוא לבלועו בצום. על פי הבן איש חי (פרשת צו אות ח'). מותר לקחת גלולות שאין להם טעם טוב ביום הכיפורים (כמונן ללא מים כמו שיבאר להלן א"י) כשיש צורך בכך, אפי' לאדם שאינו חולה, וכגון הצריך לקחת תרופה להמשך טיפול. קובץ תשובות (חלק א' סי' מ' אות ב').

הסובל מכאבי ראש חזקים במשך הצום ומחמתו נחלש כל גופו רשאי לבלוע אקמול וכדו' להוריד את הכאב. שכין שנחלש כל גופו נכלל בגדר חולה שאין בו סכנה ורשאי לקחת את התרופה. על פי השלחן ערוך סי' שכח, וכ"פ בשמירת שבת כהלכתה (פרק י"ד אות ג'). כל תרופה שאפשר ליטלה על ידי פתילה (נ"ו). בודאי עדיף, וההיתר לבלוע דרך הפה הוא דווקא כאשר אין דרך אחרת. נשמת אברהם (סי' תרי"ב סק"ז).

כל ההיתר ליטול גלולות הוא דווקא כאשר אין להם טעם ערב, אמנם אם הוא חולה שאין בו סכנה הזקוק לקחת תרופות שיש להם טעם ערב, עליו לערבב דבר מר עד שלא ירגיש המתקיות שבהם.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחמי"ב "קו ההלכה הספרדי": 3030

הגאון בעל
כף החיים
היה יוצא בתחילת
עלינו לשבח,
מחשש שמא יגש
אליו אחד
מהמתפללים וידבר
עמו בביהכנ"ס
(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

בכל מצב
לרגל המצב!

מחדשים את האהבה

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

ולא ויתר עד שהתגלתה האהבה של ה' ורחמי בשלימותם ונהייתה מזה ישועה לדורות ולכן הובטח לנו: "כל זמן שישראל חוטאין לפני יעשו לפני כסדר הזה ואני מחל להם".

ההכנה ליום הקדוש

זהו מסר חד וברור שערכו לא יסולא בפז לכל יהודי ויהודי: **הכול כולל הכול תלוי בידיעה שה' אוהב אותך.** כל מה שטרחו ויגעו הצדיקים לגלות את הרחמים של ה' ואת אהבתו העצומה, זה בשבילנו, כדי שאנחנו נדע את זה היטב ולא נסיח את הדעת לרגע קל מהאמת הפשוטה הזאת שתמיד ובכל מצב אנחנו בני אדם למקום.

כל יחדי ויהודייה שמאמינים באמונה שלימה ופשוטה שה' הוא אבא אוהב ואוהב אותי תמיד, ותמיד עושה לי רק טוב ועוד יותר טוב – שום דבר בעולם לא יפיל אותנו, מכל ידידה הוא יתחזק ויקום ויתגבר יותר ויותר.

זו הגישה ליום הכיפורים הקדוש והנורא. אנחנו לא באים לה' בהיסוס ופחד שמא ה' כועס עלינו; אלא בדיקת להיפך, אנחנו באים לה' בשמחה ובתודה עצומה מתוך ידיעה ברורה שהוא נתן לנו את היום הקדוש הזה דווקא בגלל שהוא אוהב אותנו ורוצה לסלוח לנו ולתת לנו הזדמנות "לנקות את השולחן" ולהתחיל התחלה חדשה, והוא רוצה לתת לנו חכמה בינה ודעת איך להשתנות ולהשתפר באמת ולהיטיב את מעשינו ואיך לא לשוב עוד למעשים הרעים.

תשובה מאהבה

וגם החרטה על המעשים הרעים נובעת **דווקא** מתוך הידיעה שה' אוהב אותנו, כמו שמתפלל רבי אברהם בן רבי נחמן בספרו "כוכבי אור" בחלק "ששון ושמחה":

"ריבנו של עולם, אתה יודע שכאשר אני מיישב לפעמים את דעתי, איני יודע בעצמי איזה פירוש להגיד עליך כי הלוא הודעתנו, אבינו שבשמים, שאנו נקראים ונחשבים אצלך כמו בני ממש כביכול, וכל צורך וייסוריך כביכול הוא על שאין אנו רוצים לקבל מאתך התענוגים הבילתי תכלית שאתה מתענג בתענוג עד אין סוף בהשפיעך אותם עלינו, ועתה הייאמן כי יסופר סכלות ושיגעון עצום ונשגב כזה, להמיר ולהחליף מקור החיים מקור התענוגים, השם יתברך, בעד מקור המרירות והמכאובים מקור הגסיסה והמוות קלפת עמלק יימח שמו. אן שכלי אן חכמתי אן דעתי!?! עד מתי, עד מתי, אהיה משוקע בחושך ואפילה כזה בדמיונות וטרופי הדעת כאלה..."

המילים כאן הן מדהימות: עיקר החרטה היא על כך שלא רצינו לקבל מה' את העונג העצום שהוא רוצה להשפיע עלינו!

אהבה למעשה

לכן נצא מכאן עם הדרכה מעשית הן ליום הכיפורים הבא עלינו לטובה והן לכל השנה כולה:

בכל פעם שאתה בא לפני ה', לפני התפילה, לפני הידוי ביום הכיפורים, בתחילת ההתבודדות היומית שלך, בכל פעם שאתה מתפלל או אומר תהלים או פוקד קברי צדיקים – **תמיד תמיד תתחיל עם השינון של הידיעה שה' אוהב אותך.** תמיד תזכיר לעצמך ותחשוב על זה שה' אוהב אותך ומייטיב איתך וכל רצונו הוא רק להיטיב איתך עוד ועוד.

זאת התשובה הראשונה שצריכים לעשות ביום הכיפורים: סליחה על כך שלא האָמַננו מספיק שאתה אוהב אותנו! עזר לנו להאמין בזה ולדעת את זה ולחיות את זה בשלימות!

זו הנקודה שממנה הכול מתחיל, ממש אי אפשר להתקדם בשום דבר בעבודת ה' בלי הידיעה הזאת!

הידיעה הזאת, והשינון המתמיד שלה – זה ממש משנה את החיים! זה מדרג וממשיך ס"ד לכל דבר שאתה עושה. התפילות שלך ביום כיפור יהיו אחרת לגמרי, כי אתה מתפלל עם תקווה שלימה ועם אמונה שלימה שה' רוצה לעזור ורוצה להושיע אותך. ההתבודדות שלך תהיה אחרת לגמרי, ואתה תזכה לסליחה ומחילה ולגמר חתימה טובה.

בברכת שבת שלום ומבורך

התרת עגונות

ס י פ ר ל ש ל ח | ש ב ת

שמועה היתה קשה וכואבת תושבי העיר ביאלה היו בבהלה. מה נעשה היהודי זמן נעלם. נסע הוא לאחת מנסיעותיו ולא חזר.

ככל שניסו לברר לא עלה בידם לדעת מה קרה ליהודי, והאישה אוי כמה אומללה ומרת נפש היתה. בהתחלה עוד ניסתה להחזיק באמונה שהנה הוא כבר יגיע, היא כבר תשמע את העגלה אך כלום לא קרא הוא לא הגיע והיא יושבת בביתה בעגונותה כבר שנים רבות, בודדה ועצובה. הרבנים ניסו לפתור את הבעיה לפי השמועות מעורפלות אודות מה שאירע לבעל, אולם כל עוד הערפל אפף את הפרשה, לא היה דרך להתיר את האישה מעגונותה.

האישה ישבה בירכתי ביתה, חסרת אונים ומרת לב. בצר לה פנתה שוב לרבי העיר שיראו איך אפשר לעזור לה.

רבי העיר החליטו להתכנס ולדון בכל פיסות המידע, חדשות וישנות, כל מה שהיה ידוע להם אודות הבעל האובד, לנסות לראות האם יש דרך להתיר את האישה מעגונותה.

רבי יעקב דוד ויינטרוב מראדומסק זיע"א מחסידי של רבי מנחם מנדל מווארק זיע"א היה אחד הרבנים שישב בית הדין והיה שותף לדיונים הרבים והוא בעצמו היה צדיק וקדוש ופועל ישועות.

לאחר משא ומתן רחב שארך לילות וימים, בהם הרבנים דנו בכל פסקי ההלכה ובכל המיידע שהיה קיים, העלו פה אחד כי אפשר להתיר את האישה מעגונותה.

כשהגיע רגע החתימה על פסק הדין רבי יעקב דוד מסרב להצטרף עמהם וממאן בכל תוקף לחתום על פסק הדין. הרבנים לא הבינו מדוע הוא לא חותם הרי היה איתנו בכל הדיונים! תמהו. רבי יעקב דוד ענה להם: "שמעו נא רבותי, האמת היא שעל פי הלכה אכן מותרת העגונה להינשא, אך דעו שלא אוכל לחתום על היתר זה בשום פנים ואופן, דעו לכם כי בעלה של האישה חי וקיים. האישה היא אשת איש לכל דבר, ואסור לה להינשא לאדם אחר! לעולם לא אחתום על היתר לאשה זו להינשא, כשאני יודע כי בעלה עדיין

בחיים. הדיינים המופתעים לשמע דבריו של רבי יעקב דוד לא ידעו כיצד להגיב ולהתמודד עם אמירה שכזאת: מצד אחד הסכמה לכך שמעיקר הדין האישה העגונה מותרת להינשא, ומצד שני החלטה ברורה כי בעלה של האישה חי והיא אסורה להינשא.

הרבנים חשבו שאולי הם צריכים להוציא פסק דין גם ללא החתימה שלו, רבי יעקב דוד אמר להם מבין אני את רצונכם לנכוח דברי הסותרים, ויודע גם יודע כי הסברא נותנת שלא תתייחסו לדברי האחרונים, אך עם זאת מבקש אני שתמתינו עם מתן פסק הדין שישה חודשים. סמוך ובטוח אני כי במשך זמן זה תקבלו ידיעה מבעלה של האישה שתוכיח גם לכם כי אכן הוא עדיין בחיים.

הדיינים שלא ידעו כיצד להגיב לדבריו של רבי יעקב דוד, שאלו: "מניין לך שהבעל חי ומהיכן אתה יודע שתגיע ידיעה כלשהיא על הבעל במשך חודשים אלו?"

רבי יעקב דוד בענוותנותו משיב: "לא נביא ולא בן נביא אנוכי. אלא סוד ה' ליראינו. אני חש ומרגיש שידי אינה רוצה לחתום על היתר זה – בוודאי מהשמים מבקשים למנוע ממני להיכשל בעוון התרת אשת איש, ואם אכן האישה חי הרי שיכול אני לשער שבמשך החצי השנה הקרובה יגיע אלינו סימן או ידיעה עליי, כך שתהיה הוכחה שהבעל עדיין חי!"

נמלחו הדיינים והחליטו שכדאי הוא רבי יעקב דוד לחשוש לדבריו, ואם האישה כבר ממתנה להתירה במשך שנים רבות, היא תצטרך להמתין עוד חצי שנה.

ואמנם, בעיצומם של ששת החודשים – געשה ורעשה העיר ביאלה. הבעל חזר לאשתו לאחר שנים רבות בהם נעדה ויהי הדבר לנס ולמופת.

רז בן יהודית לחזרה בתשובה וזווג הגון

להקדשת העלון 02-5308000

בין יוכ"פ לסוכות

מ ת ח ז ק י ם ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

ראש הישיבה הרב שלום ארוש שליט"א אמר: בחג הסוכות יש לנו מצווה מיוחדת של "ושמחת בחגך והיית אך שמח" - להיות רק בשמחה. ואיך אפשר לדרוש מהאדם רמה כזאת של שמחה, שבעה ימים בלי טיפת עצבות? והתשובה היא בגלל שבסוכות יש לנו מצווה לגור שבעה ימים שלמים בסוכה, לאכול ולשתות ולישון בסוכה.

והסוכה היא אמונה, כמו שאומר הוזהר הקדוש שהסוכה נקראת "צילא דמהימנותא". צל האמונה. בחג הסוכות אנחנו נכנסים לתוך "מקווה של אמונה". והאמונה עוטפת אותנו עשרים וארבע שעות ביממה. וכאשר האדם באמת מונח באמונה - הוא יכול להיות בשמחה מושלמת בלי טיפת עצבות שבעה ימים ושבעה לילות! לכן ישנו קשר הדוק בין מצוות הסוכה לבין מצוות "ושמחת בחגך", כי האמונה היא היא הדרך לשמחה אמיתית שלימה ויציבה. (עכ"ל)

בליל יום טוב ראשון של חג הסוכות בעת הסעודה, אמר רבי נחמן מטולטשין למהור"ג צדוק"ל שכעת אחר שהתייגע משך כל היום בבניית הסוכה טועמים טעם אחר בקדשת הסוכה, נענה לו מהור"ג ואמר לו: "אולם זאת לא נסית עדין לצעק כל היום: 'רבנו של עולם הטעימני טעם סוכה', וכי איזה טעם היית טועם אחר כך בקדשת הסוכה?" (אבני"ה ברזל, סי"ב). שנזכה לגמר חתימה טובה ונחתם בשנה של אמונה ושמחה שלמה! חג שמח ושבת שלום!

השבת אנו מבקשים מבורא עולם מחילה על כל החטאים שלנו ומתחננים שיחתום אותנו בספרן של צדיקים. אולם בשבת הבאה נשב תחת ענפי הדקל או קני הסוף ונשיר זמירות שבת ואת השיר 'ושמחת בחגך' וכו'... איך יתכן שבשבת אחת נבכה ונתחנן ומיד בשבת אחרת יש לנו ציווי לשמוח? כתוב בתהילים: "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה", ביום כיפור התוודינו על כל חטאינו, הלב שלנו טהור, נקי ומוזק. על כן יש לנו את הציווי של "ושמחת בחגך", כיוון שהלב שלנו ישר בלי רבא אז; "לישרי לב שמחה" יש לנו את היכולת להיות שמחים ועוד לקבל על כך שכר!.

שלא יהיה מאוחר

ב ז כ ו ת נ ש י ם

הסיטואציה המוכרת,

שקורת בסוף הדרך,

בד"כ מאוד כואבת

ונאמרות בה מילים של ערך.

על אישה כל כך מיוחדת,

שכל כולה אישיות מכובדת.

ליד המיטה ממנה נפרדת

במעלותיה הטובות רק מתמקדת.

אבל למה דווקא אז? בחדר המפחיד הזה שהחלונות השקופים שלו משקיפים היישר אל... בית הקברות... שם בהספדים מפארים את האישה ז"ל, על הדרך הנפלאה בה הייתה מחנכת את ילדיה. תמיד הושיטה יד וענתה בחיוך רחב לכל מי שניגש אליה.

בבית האבלים מדגישים שהבית הזה היה פתוח לכל אורח ותמיד האוכל הוגש בריח ניחוח. בעלה מנגב דמעה: "היא הייתה אמה ואישה מסורה, כמוה לא תהיה עוד בכל הבירה!".

גם השכונות מעידות שכל השנה היה אצלה אלול, היא לא חיכתה לימים הנוראים בשביל לעשות חשבון נפש על החטאים. כולם מדברים בשבחים לא חוסכים, על הנפטרת ז"ל, שאיתנו כבר לא פה, כמה חבל!

זהו דרכו של עולם, לשבח אחרי שהאדם נעלם.

אך היכן טמונה הבעיה הגדולה?

הבעיה היא שחבל שנוכרו רק עכשיו, למה לא באנו להשמיע זאת באחזניה כשהייתה זקוקה למילת עידוד ונחמה, בזמן שהתנהלה בקרבה למחמה. למה העלמנו מחמאה ומילה טובה? למה חיכינו לרגע שאחרי?

בואו נפסיק לחכות שאנשים את תפקידים יסיימו, על מנת למצוא בהם את המידות הטובות שתיקנו, את המעלות הטובות, את ההצלחות.

בואו נחפש סביבנו את האנשים שהם כבר נפטרו מבפנים וחיים על פני האדמה, ולא דווקא, אפילו לכל אחד מגיעה מילה טובה.

הבה נהיה גיבורים, לא נחסוך בפניהם את המילים שהיינו אמרים אותם עליהם בניחום האבלים!

מעמד הפרשת חלה
מיוחד לזכות והצלחה

02-5308000

רבי אשר פריינד (רב אוֹשֶׁר) זצ"ל

י"א תשרי

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

הולדתו

רבי אשר פריינד נולד לרבי אריה מרדכי, ולחיה רבקה דבורה, בכ"ה באלול תר"ע, מצאצאי האדמו"ר רבי אהרן הגדול מקרלין. משפחתו השתייכה ליישוב הישן בארץ ישראל, ובניה התפרנסו ממסחר במטבעות וזהב. נישא לצביה, בתו של רבי אברהם שטרנברג, מרבני צפת.

מצעירותו סייע לעניים לנדכאים ולשבורי לב ועסק בהחזרה בתשובה. אנשים פנו אליו מכל העולם כדי לבקש את עצתו וברכתו. מבקשי פניו יכלו להמתין בחצרו זמן רב ימים ארוכים הם ראו בהמתנה שלב חיוני בעבודת הנפש אשר עשוי להביא לתיקון הנפש שלהם.

ביתו כולל חדר השינה הפרטי שימשו כמחסן למצרכי מזון שונים המיועדים לחלוקה וכאשר הגיע לביתו אדם שבור לב להתיעץ עמו ראשית העניק לו ארוחה. לא חס על כבודו וכיתת רגליו אל נדיבים אולם לעיתים לא הסכים לקבל את תרומתם. דאג להביא בעצמו כל צרכי שבת למשפחות עניות, נשא על גבו שקי תפוחי אדמה משוק "מחנה יהודה" וחילק לנצרכים בשכונות ירושלים, את אותם מעשי החסד היה עושה בענווה ובפשטות והיה בורח בכל עת מן הפרסום ומן הכבוד.

יסד רבי אשר את מוסדות החסד "יד עזרה". מוסדות אלה כללו: מפעל חלוקת מזון לנזקקים ובתי תמחוי, בית הכנסת אורחים בירושלים, מפעלי שיקום לגברים ונשים שהכילו בתוכם בית דפוס, מתפרה, סידות, נגרות, מסגריה, מטבח ועוד,

רבי אשר פריינד (רב אוֹשֶׁר) זצ"ל

ספר של תודה

סיפורי ישועה בזכות התודה

אנחנו מקבלים מידי שבוע את העלון המיוחד חוט של חסד ואני מאוד מחוברת אל התכנים שבו.

אצלנו בבית אוהבים לקרוא ספרים הורי, אחי ואני במיוחד, יום אחד הלכתי לקנות ספר שממש חיכיתי לו והייתי ממש מתוחה לקרוא אותו.

שהעסיקו פגועי נפש לשם שילובם בחיי הקהילה, ועוד מעשה חסד רבים.

היה חברו של רבי גדליה קעניג מברסלב הם למדו הרבה יחד, היו להם סדרי לימוד עשירים במגוון נושאים, ובכלל זה גם למדו 'ליקוטי מוהר"ן', ור' אשר קיבל רבות מהלימוד הנה לעבודת ה' העצמיית שלו, היה מבקר אצל רבי אברהם שטרנהרץ שהעריכו.

חלק מההנהגה של רבי אשר היה מנהג התבודדות המזוהה עם חסידות ברסלב, אך רבי אשר ציין שמנהג התבודדות אין מקורו בברסלב והוא החל לנהוג בהתבודדות לפני שהכיר את רבי גדליה קעניג ואת חסידות ברסלב. הוא עמד בקשר עם רבנים ואדמו"רים נוספים. היה ידוע כ"רופא הנפש" - מטפל בחולי נפש בדרך האמונה.

דרכו הייחודית של רבי אשר אותה כינה "דרך האמונה הפשוטה", תכליתו של האדם על פי רבי אשר היא דבקות הבורא. רבי אשר הודרך את חסידיו לראות כל אירוע בחייהם, טוב או רע, כ"סיבה", כלומר כעניין בעל טעם ומשמעות, וכמסר ישיר מאת הבורא. ה"סיבה" מגיעה אל האדם כדי לכוון אותו אל "דבקות בבורא", כלומר קישור כל כוחותיו אל מציאותו השרייה בכל של הבורא.

דרך קירוב הרוחקים שלו הייתה מפליאה היה פעם ביום קיץ חם. פתאום נכנסה אישה לבושה בצורה מאוד לא צנועה ושאלה: "מי זה הרבי אשר?". רבי אשר ענה: "זה אני, מה בקשתך?". "באתי מרוסיה, ואני בודדה לגמרי בארץ", החלה האישה לומר בחצי בכי, "אני צריכה להעביר רהיטים מדירה שכורה בבית הכרם לזירה אחרת ברחוב אוטישקין, ואין לי כסף להובלות. מישוהו נתן לי את הכתובת של רבי אשר ואמר לי שהוא עוזר לכולם ויעזור גם לי...". רבי אשר הורה לכמה מתלמידיו שילכו להעביר לה את הרהיטים. כאשר עיניהם כבושות בקרקע מפאת חוסר צניעותה, ואז בדרך היא אומרת: "אני יודעת מה זה רב, ואני יודעת שזה לא יפה להופיע בפניו בלבוש כזה שאני לבושה. אבל לא הייתה לי שמלה אחרת, והרב לא העליב אותי ודיבר

מיד שקניתי אותו אחי הקדים אותי והתחיל לקרוא בו, ביקשתי ממנו את הספר שהרי אני קניתי אותו ואני אמורה הייתי לקרוא בו הראשונה, אך הוא סירב.

לא התעקשתי אבל הייתי קצת עצובה, אמרתי לעצמי מה אני יכולה לעשות? ממש בהשגחה פרטית נזכרתי במאמר שקראתי בעלון על מעלת התודה והודאה בכל זמן ומצב.

התחלתי לומר תודה על זה שהייתי אמורה לקרוא את הספר הראשונה ותודה שאחי תפס אותו קודם. תודה על משפחה, חברות, אחים, אחיות, על הבית וכך נפתחו לפניי עוד דברים ואמרתי עוד ועוד תודות. לאחר שאמרתי את התודות פצחתי במזמור לתודה עם הניגון המיוחד מספר פעמים ברצף והוה.

לא עוברות כמה דקות משסיימתי לומר את התודות והמזמור המסוגל אחי ניגש אלי ואומר לי מלכי-קחי: הייתי המומה בכלל!

אבל הדבר אכן נגד את הטבע, אחי לא גמר אפילו לקרוא את הספר וכבר ניגש אלי ונתן לי אותו ביד ועוד בלב שלם.

מיד הלכתי וסיפרתי זאת לאמי והיא כמוכן הייתה נרגשת מאוד ושמחה לשמוע שמעצמי בלי להיכנס יותר מידי לעצבות אמרתי תודה!

א מ ר ת י
תודה וקבלתי
את הספר.

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

אלי יפה ועזר לי. אז תדעו שעד עכשיו הייתי אוכלת טרפות, בשר בחלב, ולחם בפסח, ואינני שומרת שבת וחגים. אבל מעכשיו אני מקבלת עליי ללבוש רק בגדים צנועים, לאכול כשר ולשמור שבת."

הרבה לדבר על דוד המלך, בו השתמש כדוגמה לדברים רבים, כמו שפלות האדם וקבלת היסורים באהבה. וכן הרבה לדבר על רבי עקיבא בו השתמש גם כן כסמל לקבלת היסורים באהבה.

הדגיש את עקרונ האחדות וה"אהבה שאינה תלויה בדבר" בין החברים תוך כדי ההתקשרות אל צדיק האמת. כתנאי לעבודת הבורא הוא הדגיש את ה"הכנעה" ה"שפלות" ו"ביטול היש", ערך שהדגיש רבי ישראל בעל שם טוב.

תדיר היה מחזיר את דרך האמונה הפשוטה שלנו אין כלום בעלמא הדין, והכל מאתו יתברך. על מאמר חז"ל 'מה הוא רחום אף אתה תהא רחום' היה מפרש כך: מה הוא רחום, כשם שהקב"ה רחום כלפי בני ישראל אף בשעה שאין אנו מתנהגים כדבעי, והוא נשאר להתנהג עמו במידת הרחמים, אף אנו נהג במידה זו, ואף שמכעיסים אותו או שעושים לנו דברים שאינם נושאים חן בעינינו, עדיין נתנהג במידת הרחמנות ונדבק במידותיו של הקדוש ברוך הוא.

פטירתו

נפטר במוצאי יום כיפור ה'תשס"ד לאחר שהכין את תלמידיו לכך שזהו יום פטירתו, אלפים ליווהו למנוחות, נקבר בחלקת הר תמיר שבהר המנוחות וכתו יגן עלינו אמן.

ספרי אמונה להפצה

של הרב שלום אדוש שליט"א

תרומת ספרים להפצה,
זכויות שעומדות לעד---

כל ספר או חוברת,

כל חיזוק והתעוררות

עומדים לזכותך. לנצח!

לזכות בגמר חתימה טובה!

חייגו עכשיו:
052-2240696

טיפול אישי משפחתי ולאומי

מידה טובה | הרב נתן ארוש

שמעתם על שיטת טיפול על ידי שהייה בטבע? מסתבר שיש שיטה כזאת לטיפול במגוון בעיות אצל בני נוער. ואפילו כשאין בעיות, אומרים שזה עושה פלאות בחיזוק הקשר בין אב לבנו!

הרעיון הוא לצאת לטבע ולהתמודד עם אתגרים שונים ביחד כקבוצה או כזוגות של אבות ובנים. היציאה מאיזור הנוחות אל הלא נודע והתמודדות משותפת עם משימות שונות מחייבת את כל המשתתפים להשיל מעצמם את כל דפוסי ההתנהגות הקבועים ולהתחבר לחלקים יותר פנימיים בנפש המאפשרים ריפוי ותיקון וחיזוק הקשר, והאדם נחשף בעצם למעלותיו ולכוחותיו הפנימיים ועוזר להם לבוא לידי ביטוי.

ולא, זו לא פרסומת או המלצה. אלא באמצעות ההבנה של השיטה הזו אנחנו רוצים להבין טוב יותר את מצוות סוכה ואת ההשפעות הבלתי רגילות שלה.

הבית הוא המקום המוגן והטבעי שלנו. אבל הוא גם סוג של כלא שבו אנחנו כלואים בהרגלים שלנו, במידות הלא טובות, בתפיסות השגויות, בייאוש, בחוסר האמונה. ואי אפשר לצאת ולהשתחרר באמת מכל המגבלות האלה – אלא אם כן יוצאים מהבית, אלא אם כן שוברים את המסגרות הרגילות לפחות לפרק זמן קצוב, ומתחילים להתמודד ולחפש את העוגנים האמתיים של החיים ונבנים מחדש לאור הדעת הנכונה וערכי האמת.

זהו בדיוק חג הסוכות. בימים הנוראים הנפלאים כל כך רצינו להשתנות ולחזור בתשובה – אבל בסוף הימים האלה אנחנו חוזרים הביתה, אל השגרה, וביחד עם זה נמצאת הסכנה לחזור אל כל ההרגלים הלא טובים הקשנים, ואל השנה הרוחנית.

וכאן בדיוק ה' יתברך ברחמיו מוציא אותנו ל"טיפול בטבע", אתגר משפחתי ואישי חמוד ומתוק מחוץ לקירות היציבים והנוחים, החמים והמרדמים, למעין דירת עראי שבה אנחנו מגלים מחדש את האמונה והקשר עם הבורא, ואת ההגנה והשמירה שלו עלינו בלי קשר לשום דבר קבוע ויציב בחיים.

זה הזמן לתרגם את כל הרצונות הטובים והקבלות הטובות מהימים הנוראים וליישם אותם בתוך חיי היומיום.

זהו בדיוק סוד השמחה העצומה של חג הסוכות שבו נצטוונו "ושמחת בחגך... והיית אך שמח", כי רק כאשר אתה מגלה את האמונה ואת העוצמות הטמונות בך באמת ואת הקשר עם הבורא בכל מצב – רק אז אפשר להיות בשמחה אמיתית, ואז אנחנו חוזרים הביתה בשירה ובריבודים ומתחברים מחדש עם התורה באהבה בחג שמחת התורה.

גמר חתימה טובה וחג שמח.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א

052-6672221 * 02-5308000

אין שמחה יותר גדולה לבורא עולם שמקרב את בניו...

הנציחו את יקירכם עם הכמת הגדולה

חובי בית

סיצורי תורה

תפילין לחיות

הפכת ספרו אמוני

סל ספרים וסמלים

"ההשקפה וההנצחה הטובה ביותר עבור יקיריכם זה בקרוב לרבנות לאבינו שבשמיים"

02-5308000

מנצחים
הכרמנית!

ילדון

הפינה של הילדים

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

פלאי הבריאה

מעונן? חלקי!

הסתיו כבר כאן, והגיע הזמן ללמוד איך העננים שבשמיים נוצרים? ענן הוא צבר של טיפות מים או גבישי קרח קטנים שמרחף באטמוספירה של כדור הארץ. הוא יכול להיווצר בהרבה דרכים, כמו טמפרטורה, זרימת אוויר, כמות המים באוויר, עוצמת השמש באזור ועוד. יש בתהליך כמה שלבים שאפשר להסביר בפשטות. קרני השמש מחממות גם את האוויר, שהופך דליל יותר ומתחיל לעלות עם אדי המים, לגובה שבו האוויר קר יותר. ככל שעולים בגובה, לחץ האוויר פוחת והוא מתפשט, ואדי המים מתקררים. אם הם מתקררים מספיק, אדי המים יכולים להתעבות לטיפות או לגבישי קרח קטנים וליצור ענן.

הקור שבגבהי האטמוספירה הוא שגרם לאדי המים להתעבות ולהפוך שוב לטיפות מים, המוני טיפות כאלה עתידות להיצמד זה לזה ולהפוך לעננים. ואיך הענן הופך לגשם? אדי המים שבאוויר צריכים להפוך לטיפות מים קטנות או לגבישי קרח קטנים. כדי שזה יקרה, הם צריכים "מקום להתפס". זה יכול להיות חלקיקים קטנטנים של אבק או אבקנים שנמצאים באוויר. תחשבו על זה כמו כשיש כוס עם שתייה קרה, והמים שבאוויר נדבקים לכוס מבחוץ – אותו הדבר קורה בעננים! אחרי שטיפות המים נוצרות בענן, הן מתנגשות והופכות לגדולות יותר. טיפה גדולה ונופלת למטה בתור גשם, אם הטיפה יורדת דרך אוויר קר מאוד, היא יכולה לקפוא ולהפוך לברד, או שאם הענן קר מאוד, היא תישאר גביש קרח ותהפוך לשלג.

ענן על הר

שרטוט מחזור המים בטבע

מעונן וגשום...

חידת השבוע

כיצד היו יכולים לדעת מי הוא האיש המזומן (איש עיתי) לשלח את השעיר לעזאזל?

יגאל גלילי
השעיר המזומן הוא אדם שיש לו חזקת אשמה על אדם אחר. האיש המזומן הוא האדם שיש לו חזקת אשמה על אדם אחר. האיש המזומן הוא האדם שיש לו חזקת אשמה על אדם אחר.

בדיחת השבוע

אנו ביום כיפור מתפללים סלח לנו מלכנו סלח לנו בוראנו.

ואז ה' עונה לנו אתם רוצים שאסלח תהיו אסל"ח. הכוונה תהיו באחדות.

אסל"ח ר"ת: אישכנזים ס'פרדים לייטאים ח'סידים.

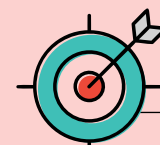

מי בתמונה?

יגאל גלילי

הזכים בחידות:
פרשת ראה - אליהו פרטוש, קריית מוצקין

השעשועון

כפול ומכופל

מצאו את החשובה הראשונה בכל הגדרה והכפילו אותה כדי לקבל תשובה להגדרה השנייה

מילה ראשונה	מילה שנייה
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	

1. חוזק, עוצמה | השתעל קלות
2. אישה שיש לה ילד | עמדת הנהגה אסלמית
3. תל, גבעה גבוהה | חשב
4. היום בספירת העומר בו נפטר רשבי"י | לעג, זלזל
5. מילת הסכמה, כן | הניד בראשו לאות כן
6. ישן | ישן שינה לא עמוקה
7. מהל | דיבר בשקט ובאופן לא ברור
8. נגמר, הסתיים | נגמרתם, הסתימתם.
9. קורה, מתרחש | חדר בהדרגה
10. זלזל, לעג | השתמש שלא לצורך
11. גר, מתגורר | קוץ
12. עני ואביון | השמיע קול עמום
13. הגפה העליונה | חבר, רץ
14. חדל, פסק | פרי עם גרין ה גוגו
15. לא ישן | פקפק על פסק הדין
16. בשבילך | לא שמר על הניקיון, זיהם
17. קול חוזר | השמיע הד

אבני חינוך ונגף

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

אנו עומדים בחסדי ה' יתברך בפתחה של שנה חדשה, במשנה באבות (הכ), שנינו: "אלישע בן אבניה אומר, הלאומד ילד לקמה הוא דומה, הלאומד ילד לקמה הוא דומה: לקדו כתובה על גר תש. והלאומד ילד לקמה הוא דומה: לקדו כתובה על גר תש. הנושא שלנו השבוע הוא: עיצוב אישיותו של הילד, כנגודת מהאוירה המשפחתית בה הוא גדל.

האם המיכל מלא?

מרצה שנתן הרצאה בנושא "תכנון זמן יעיל" בפני קבוצת סטודנטים, שם על השולחן מיכל זכוכית גדול. אחר כך הוציא מתיקו אבנים בגודל של אגרוף והניח אותן בתוך המיכל. כאשר התמלא המיכל לגמרי ולא ניתן היה להוסיף עוד אבן אחת, שאל המרצה: "האם המיכל מלא?" כל הסטודנטים השיבו "כן".

הוציא המרצה שק חצץ ושפך את תוכנו לתוך המיכל. לאחר שהתמלא המיכל, שאל שוב המרצה: "האם המיכל מלא?" ענו לו הסטודנטים: "כן". הוציא המרצה חול, ושפך לתוך המיכל החול מלא את החלל שנשאר בין האבנים הגדולות ובין החצץ. שאל המרצה פעם נוספת: "האם מלא המיכל?" הפעם הסטודנטים היססו ואמרו "כנראה שלא!". "נכון" ענה להם המרצה. לקח המרצה את כל המים שהיה מונח על שולחנו, ומילא בהם את המיכל עד לשפתו. ואז שאל המרצה: "איזה לקח ניתן ללמוד מניסוי זה?" מישוהו ענה: "ניתן ללמוד, שככל שהזמן שלנו נראה גדוש בהתחייבויות, אם מתכננים היטב, ניתן להוסיף עוד פעילויות". "יפה" השיב המרצה "אך לא זה הלקח החשוב. הלקח החשוב הוא: אם לא תכניסו את האבנים הגדולות בהתחלה, לא תוכלו להכניס אותן בהמשך".

אבני חינוך או אבני נגף

הילד מקטנותו ויהפכו לאישיותו לכשיגדל. נחשוב, שמה ילדנו מתמלא בדברים שלא היינו רוצים שיתמלא בהם! אולי מרוב הרפתקאות שאנו מציבים לפניו, בסוף לא יישאר לו מקום "לאבנים הגדולות" והחשובות שהיינו באמת רוצים שיכנסו לאישיותו? בוודאי רצוננו שהאבנים הגדולות יהיו רשמים עדינים של טוהר חוץ, של מידות נאצלות וגבורת הנפש היהודית, של תורה, מצוות ומעשים טובים. ולא ח"ו של מריבות, מריחות, דיבורים לא טובים, יחס שלילי, אוירה עכורה וכדו'. נתאמץ ונתגבר להשכיח שלום בבתינו וליצור אוירה נעימה, חמה, תומכת ואוהבת, ונוכה שבע"ה יהיו אלו "אבני החינוך" לאישיותו. אם ח"ו נתרשל, אם נמשיך ונתנהג בדרך שבה נהגנו לפעמים עד היום... יכולים אבנים אלו להיות ח"ו בבחינת "אבני נגף" להיסתו מדרך הישר.

מה רואים בבית

הורים יקרים ואהובים! מו"ר הרב שלום ארזש שליט"א אומר תמיד: "שעיקר החינוך הוא הדוגמה האישית של ההורים" ועיקר ההוגמה האישית הרי טוב סביב מצב ה"שלום בית", לכן, עכשיו בעומדנו בעשרת ימי תשובה, כשממזגים ביחד שבת ויום הכיפורים, זה הזמן לחשבון נפש הנוקב ויורד עד עמקי הלב והמחשבה, לא רק בבחינת מתחרט על העבר, אלא בעיקר בבחינת מקבל על עצמי לעתיד. נקבל על עצמנו כרגע ונחשוב "מה אני מוכן לעשות ולוותר, בכדי לתקן את מצב השלום בית שלי", את המידות העכורות שלי, את הפגמים ושאר תפיסות עולם שאינן כשרות.

הגיע זמן גאולתכם

זה הזמן הראוי להתחלה חדשה, לבקשת סליחה, למפגש עם האשה/הבעל והילדים של בניית תוכנית יהודית לבית. תוכנית בה נתחנך למידות טובות וישרות, להתנהגות בעדינות, באדיבות וללא מתחים ומריבות, להתחזקות בצניעות ושפה נקייה, למבצע ברכות בקול, בכח ובכוונה. לעניינת אמן על ברכות של בני המשפחה, לחסד, לנתינה לזולת, לאהבת האחים והחברים, לחיזוק בלימוד תורה והלכה גם בבית. להתחזקות באמירת אמת והימנעות מלשון הרע וריבולות, להתחזק בתפילות ושיחה אישית עם ה' יתברך, וכל משפחה תשב לשיחה עם כל בני הבית, לשוחח על הנ"ל ולהתחיל שנה חדשה, טובה יותר.

מהם האבנים הגדולות בחיינו?

צריכים אנו ההורים לדמיין לעצמנו: שכל ילד וילד שלנו, הוא "כלי קיבול" שתוכו מתמלא ממה שמוצע לפניו בבית, ועלינו כהורים לשאול את עצמנו: "מהם האבנים הגדולות בחיינו?" אלו אבנים גדולות אנו באמת רוצים להכניס ל"כד החיים" של אישיות הילד שלנו. הרי הרשמים שייחרטו בנפש הילד הם "כדו כתובה על נייר חלק", רשמים אלו יליו את

בין אדם לחברו

טיפ אקטואלי

אם נלמד את ילדינו לומר ולבקש סליחה, להבין שזה מכבד את מי שיועד לבקש סליחה, אז יהיה להם קל לבקש סליחה מחבר, ולא להתבייש.

01

כמובן חשובה הנהגה של זהירות בכבוד הבריות, שימת לב ליחס טוב לחבר, כמובן לא לבנות חליה או להשפיל.

02

בן אדם לחברו זה מגיל קטן: נלמד ונחנך את ילדינו היקרים לנהוג כבוד זה בזה בהתנהגות ובדיבור מכבד.

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

בזכותכם יהיה להם חס אמת!

כמדי שנה מתקיימת חלוקת סלי מזון למשפחות בני תורה תלמידי חכמים!

ב ברכה אלהם נפקת לביתך

02-5308000

היושר אלהם. הזכות שלנו.

